

Zullen we 'halverwege-mijlpalen' gaan vieren?

Het fenomeen 'mijlpaal' kent zijn oorsprong in het Romeinse Rijk. Het was een paaltje waarop stond hoeveel passen men nog moest lopen naar de volgende stad, bijvoorbeeld Rome. De standaard maat was duizend passen ('milia passuum'). In dit licht niet zo gek dat we bij symbolische mijlpalen naar voren kijken, naar de bestemming.

Zo'n helder doel roept niet op om eens lekker bij die mijlpaal te gaan zitten en terug te kijken op de zoveel duizend stappen die je gezet hebt om er te komen, als je er vervolgens nog een paar duizend moet zetten om in Rome te komen. Het voelt logischer om, eenmaal in Rome, de tijd te nemen om terug te kijken. Maar goed. Wie weet wat je daar dan weer te doen hebt.

Dit is een betoog om stil te staan bij 'halverwege-mijlpalen', bij 'ik ben best goed bezig, maar ik ben er nog niet-mijlpalen', en soms ook 'ik heb geen idee wat ik doe, maar ik ploeter voort-mijlpalen'. Aan de horizon gloort een uitgelezen kans om dit eens in de praktijk te brengen. Want, beste lezer, jij bent je er misschien niet van bewust, maar je stevent af op een mijlpaal.

Irma loopt met jou mee. Geen gefingeerde naam deze keer, maar een vrouw van vlees en bloed. Jullie welbekend. Als je volgende week de krant openslaat en op deze plek kijkt, zul je haar zien. Zij is vijf jaar geleden, misschien samen met jou, gestart aan deze voettocht van columns. Bestemming onbekend.

Op sommige dagen lijkt de afstand tussen de columns vier passen in plaats van dui-

zend, vloeit een verhaal moeiteloos op papier, huppelt ze door naar de volgende. Op andere dagen lijken de afstanden gigantisch. Worstelt Irma om een verhaal naar haar zin te buigen. Ze neemt op die dagen plaats achter de computer en begint met een zweem van volharding te typen. Ondertussen nauwelijks bewegend.

Het deert haar niet. Want ze wéét dat ze de volgende mijlpaal zal bereiken en ook daarna weer verder loopt. Een voettocht als deze is voornamelijk een groots, eervol en dankbaar avontuur en daarnaast ook eentje van volharding. Ook al is iets nog zo leuk, gaat het je overwegend goed af, niemand komt op een plek van bestemming zonder enige volharding.

Ik stel voor dat we dit moment aangrijpen om te gaan zitten bij een 'ik heb geen idee waar dit eindigt, maar ik ben mooi op weg-mijlpaal'. Jij, beste lezer, bij een mijlpaal van jezelf. En jij, lieve Irma, bij deze ongelooflijk knappe en mooie prestatie van tweehonderd columns! Een prachtig punt om te vieren.

Froukje Jackson en Irma van Steijn zijn beiden GZ-psycholoog bij Maarsingh & van Steijn. Froukje in Groningen en Irma in Leeuwarden. Zij schrijven om en om een wekelijkse geanonimiseerde column over wat zij meemaken in o.a. de spreekkamer. f.jackson@maarsinghenvansteijn.nl of i.vansteijn@maarsinghenvansteijn.nl.

